

Det 49:e årsmötet

Vi här i Sverige och våra vänner i Indien lever i så olika världar, men ändå med samma mänskliga behov. I »vår« del av Indien vill Jagriti Vihara nu stötta kvinnor i att sy kläder till såväl sina nära och kära som till försäljning. Här i Sverige använder vi inte längre våra symaskiner så mycket som förr, utan vi köper gärna våra kläder via nätet eller i överfulla klädbutiker och betalar med våra mobiltelefoner. I båda världarna handlar det ändå om utveckling men från olika startpunkter.

Att det ständigt sker en utveckling fick vi bevis på när vi vid vårt senaste årsmöte, det 49:e, hade direkt kontakt med Rajesh och Sushil, som befann sig i sina hem i Ranchi. Än så länge kan vi inte få den digitala »närkontakten« med Jagriti Vihara eller med folk ute i byarna. Men vår förhoppning är att det snart ska bli möjligt att resa till Indien igen för att få uppleva samhörigheten.

När vi summerar året 2021 kan vi konstatera att antalet betalande med-

lemmar i JVV har varit stabilt även under detta år. Vi känner en stor tacksamhet för det, och det stimulerar oss i styrelsen att jobba vidare. Just nu med ett 50-årsfirande i sikte. Vilken resa mellan två kontinenter vi har fått vara med om under dessa år!

Nästa årsmöte kommer att äga rum lördagen 26 mars 2022 på Ljungskile folkhögskola. Boka in det redan nu! Då vi ska fira vårt långa samarbete! Mer

information kommer i vårt nästa Medlemsbrev.

Nu är det alltså inköp av symaskiner som gäller för Jagriti Vihara. Tänk att som fattig kvinna i en by ha en egen symaskin hemma! Nya möjligheter öppnar sig. Hoppas många vill vara med och skicka ett **extra julbidrag till JVV!** Märk talongen: Symaskin.

Vi håller på att ansöka om ett swishkonto, men än så länge gäller det gamla bankgironumret 5649-3034.

Vi önskar er alla en god gemenskap i jul och sedan ett riktigt gott nytt år!

Per Nordqvist, ordförande

PS Ni som vill ändra er postadress till en mail-adress gör gärna det, så kan vi skicka den portovinsten till Jagriti Vihara. Meddela oss i så fall om detta.

Jagriti Vihara just nu

Här är ett utdrag ur det senaste nyhetsbrevet från Jagriti Vihara. Hela nyhetsbrevet finns på vår hemsida, www.jvv.se, på engelska och svenska.

Vi har organiserat två Health Camp på vårdcentralen på Jagriti Vihara. Omkring 200 personer undersöktes och fick medicin. Vi delade också ut matvaror till fattiga och behövande människor i byarna runt Jagriti Vihara.

Informationsprogrammet för Covid-19 pågår fortfarande. Vi hade ett möte med volontärerna för att stärka deras förmåga att utföra arbetet på ett korrekt sätt.

Vi är alla redo för starten av sömnadsprojektet för självhjälpsgrupper.

Vägen inne på Jagriti Viharas campus har återigen spolierats på grund av kraftigt regn. Den reparerades tidigare. Några fler träd har fallit ner. Det här är några saker som hände på grund av det tunga och ovanliga störtregnet.

Allt annat är bra. Med varma hälsningar från oss alla på Jagriti Vihara

Rajesh

**Health Camp på Jagriti Vihara.
Foto: Anders Dejke.**

Sushil berättar, del V

Rohiniatand, Jagriti Vihara och kolbolaget

Namaste 🙏 Jag minns min livsresa tillsammans med min guru, Jayaji. Denna berättelse handlar om en by, Rohiniatand, belägen i ett kolbrytningsområde med en befolkning på 210 personer fördelade på 54 familjer. Alla tillhör folkgruppen Munda. Historien är i tre delar. Här kommer den första, som handlar om Jagriti Viharas kamp mot kolbolaget CCL (Central Coalfield Limited).

År 1994 beslutade CCL att utöka sitt gruvområde. Denna by, Rohiniatand, låg på deras nya gruvområdeskarta och det innebar ett stort hinder för CCL att starta projektet. Problemet började när CCL skickade ordern till byborna att utrymma marken för att man skulle bryta kol i detta område.

Byborna var då i en knipa. De var inte välutbildade. Mycket få av dem läste eller skrev på hindi. De kunde inte förstå innebörden av den uppsägningsorder som skrevs på engelska och som skickades till dem utan något möte. Det var odemokratiskt och presenterades för byborna utan att de fått uttrycka sin åsikt.

Jag vet inte vem som sa åt dem att komma till Jagriti Vihara och träffa Jayaji för att få råd. Två av dem kom i alla fall en morgon och träffade Jayaji. Han lyssnade på dem och såg kopian av ordern som skickats av CCL-kontoret. Han bjöd på te och jag kände att han var ängslig och orolig. Några minuter senare sa han:

– Oroa er inte! Lämna inte byn! Opponera er mot detta ensidiga beslut! Förener er och var starka! Vi lovar att vi skall göra något för er.

Jag såg att byborna blev lugnade, och de återvände till sin by. Strax efteråt sa Jayaji åt mig att hämta penna och papper, och han formulerade ett brev till

chefen för CCL. I detta brev skrev han:

Ett möte har organiserats med byborna i Rohiniatand i övermorgon. Vi ber dig att delta i mötet och hoppas att du kommer för att diskutera ordern du utfärdade till byborna att lämna platsen. Du måste diskutera policyn och normerna för CCL med oss. Det är inte bara att lämna marken som du vill använda för att få kol, utan det är en förändring av folkets naturliga levnadsmönster. Så vi vill diskutera med CCL.

Samma dag efter några timmar överlämnade jag detta brev till VD:n för CCL. Han blev förvånad över att se brevet. Det var svårt för CCL att svara på det. Han sa till mig:

– Vem skrev det här brevet?

– Jayaji, från Jagriti Vihara.

– Är han bybo? Om inte, borde han inte blanda sig i. Det här är mellan CCL och byn.

– Jayaji sa att han bestämt sig för att träffa byborna den dag som nämns i brevet. Så det går inte att stoppa honom.

Jag återvände till Jagriti Vihara och beskrev samtalet med chefen för CCL. Jayaji var skarpsinnig och utomordentligt vis. Han sa till mig:

– Brevet jag skrev fungerade.

Men CCL deltog inte i mötet som organiserats av Jagriti Vihara och byborna. Jayaji sa till byborna:

– Vi måste stå fasta och slåss, för vi

har rätt. Ingen kan tränga undan er. Detta är vår första seger.

Han menade att det är första segern eftersom CCL inte deltog. Det visar att de inte kan svara på de frågor som vi tog upp i vårt brev.

En natt genomförde CCL en kraftig sprängning nära byn. Det satte press på byborna. Sprängningen skadade många hus och några bybor skadades. Det var inte tillåtet med sprängningar nattetid. Det var olagligt och hemskt. Det var för att skapa rädsla bland byborna. Det var ett brott. Snart kom denna fruktansvärda nyhet till Jagriti Vihara och Jayaji bestämde sig för att omedelbart utöka stödet till byborna.

Den gången var norrmannen Gaute på Jagriti Vihara tillsammans med folkhögskoleelever. Han var då engagerad i Interfolk /Norges motsvarighet till Sida/. Jayaji och vi åkte tillsammans med Gaute och eleverna till byn och träffade de drabbade familjerna. Vi kände att byborna var stressade och rädda. Ett stort frågetecken: Vad ska man göra nu?

Vi återvände till Jagriti Vihara och bestämde oss för att föra upp denna fråga till högsta instans. Gaute skrev ett brev till Norges ambassad och Jayaji till den indiska regeringen och beskrev folkets lidande.

Efter några dagar besökte CCL-chefen Jagriti Vihara och träffade Jayaji. Han var ledsen eftersom medel för utbyggnaden av gruvdriften hade stoppats av regeringen på grund av omänskligt beteende och olagliga metoder.

Andra delen av den här historien kommer i nästa brev.

Hälsningar till alla JVV-medlemmar. Mina lyckönskningar till er alla.

Varma hälsningar
Sushil

Människorna och kreaturen i en by väger lätt i kolbolagets kalkyler.

Lone Svenfelt har besökt Jagriti Vihara vid flera tillfällen. Hon blev god vän med Jaya, som också hälsade på familjen Svenfelt i Vaxholm många gånger. Här en bild från Jagriti Vihara 2006. Foto: Inger Dejke.

Just nu finns pengar för en ny jeep på bankkontoret i Ranchi sedan några år. Men på grund av pandemin har det inte gått att köpa någon jeep.

Mycket av industrin i Indien, detta jätteland med 1 384 294 275 invånare (räknat 29 maj 2021), har ställts om för tillverkning av vaccin mot covid-19. Det går åt många sprutor!

– Det är ju livsnödvändigt för Jagriti Vihara att de har en stadig jeep, som startar när den behövs. Det finns ju inte mycket som kan kallas vägar ut till många av byarna, där Jagriti Vihara arbetar. Men byborna måste ändå ha kontakt med yttvärlden och kunna ordna transporter. Ibland tar det för lång tid att gå eller slingra sig fram med en motorcykel. Särskilt om det gäller olycksfall eller sjukdom.

Att Lone känner till Jagriti Vihara så väl beror på en resa till Indien i februari

Gåva till Jagriti Vihara i stället för kristallskål

En av de JVV-medlemmar som stöder Jagriti Vihara med stora belopp är Lone Svenfelt. Inte minst har hennes vänner fått tips att uppvakta med en gåva till Jagriti Vihara istället för en kristallskål vid hennes och maken Olofs jämna födelsedagar. Särskilt om Lone hör att det behövs pengar för något akut ändamål, skickar hon bidrag direkt.

1999, som en eldsjäl för Jagriti Vihara, Wiwi Westman, gjorde. Hon tog med sig tre väninnor. Under de tre veckor som resan varade, tillbringade de mesta tiden på centret och besökte många byar där omkring och lärde känna kvinnor av ursprungsfolk och deras livssituation. Där fanns Jaya, som berättade Jagriti Viharas historia och var guide vid utflykterna. Lone och Jaya blev mycket goda vänner.

Jaya brukade besöka Sverige en gång om året och resa runt till folkhögskolor som stödde Jagriti Vihara. När han var i Stockholm, hälsade han alltid på Lone och Olof Svenfelt. De bor i Vaxholm i ett stort och vackert hus. Jaya tyckte så mycket om att övernatta där, »det är så skönt som att vara i sin mammas livmoder«, uttryckte han det.

– Det skrattade vi mycket åt, minns Lone, särskilt när vi märkte att Jaya hade sovit på golvet. Han tyckte det var för mjukt i sängen. Men han lärde sig uppskatta sängen efter några gånger.

Lone är danska från början, född under andra världskriget. Hennes far var jude, och spädbarnet Lone var gömt i källaren till födelsekliniken de sju första månaderna av sitt liv. Därefter smugglades hon iväg till sina morföräldrar. De flesta av judiskt påbrå gick under jorden för att överleva.

Kärleken till Indien började tidigt,

när Lone var 16 år och au pair i London. Då mötte hon människor med alla möjliga färger, inte som hemma i Danmark, och hon blev god vän med några indier som hon fortfarande har kontakt med. Och en barndomsvän gifte sig med en indisk man.

I tolv år bodde Lone i Norge, gift med en norsk man, fick två barn, blev ensamstående mamma, flyttade till Köpenhamn. Vid en familjefest träffade hon svensken Olof Svenfelt, som då läste juridik och senare är förvaltare av arvet, AB Malfors Promotor, som är huvudägare av Cloetta. Det var en lyckad bordsplacering, för det ledde till att Lone och Olof gifte sig, fick dottern Camilla, köpte villan i Vaxholm 1979 och Lone blev svensk.

Två gånger ytterligare har Lone besökt Jagriti Vihara, med en resegrupp 2006 och tillsammans med Olof en gång. Lone arbetar nu heltid, trots att hon är 78 år, med att hjälpa aktieägare att placera sina värdepapper. Men i bagaget har hon flera utbildningar och arbeten. Som tandsköterska, violinist, musiklärare, silversmed, keramiker. Hon har vidareutbildat sig i ekonomi och redovisning. Perfekt för en som vill stödja JVV.

– Jag gillade Jayas humor, den pillemariska blicken, hans pedagogik, hans humanism, att han såg människor. Jag träffade honom en gång när han varit deltagare i ett seminarium och frågade hur det var. "So many words", var hans kommentar. Han fick saker gjorda genom sin empati och fantasi. Tänk hela Jagriti Viharas verksamhet! Den vill jag fortsätta att stödja så länge jag lever.

Inger Dejke

Försörjning genom sömnad

Från Jagriti Vihara har vi fått en projektansökan, som JVV-styrelsen ställt sig positiv till. Det nya sömnadsprojektet beskrivs så här:

Projektet har inte startat än. Bilden är från Läkarmissionen.

»Vi prioriterar just nu kvinnors egenmakt genom att bilda självhjälpsgrupper och ordna utbildning i sömnad. Projektet riktar sig till kvinnor i mycket fattiga familjer. Målet är att stärka kvinnorna socialt och ekonomiskt, hjälpa dem att stå på egna ben och bidra med inkomster till familjen, men också att inspirera dem att medverka i samhällsutvecklingen.

Det kommer att bildas 6 grupper med 10 kvinnor i varje grupp som utbildar sig i sömnad under 8 månader. Jagriti Vihara kommer att anställa kvalificerade och er-

farna handledare för utbildningen. Material som krävs kommer att anskaffas och tillhandahållas av Jagriti Vihara.

Utbildningens fokus kommer att ligga på design, mätning, skärning och sömnad. Inriktningen blir på olika typer av kläder för såväl barn som män och kvinnor, men även föremål som väskor etc. Dessutom innefattar utbildningen marknadsföring, provtagning och kvalitetskontroll.

En viktig del är också hur man organiserar och sköter självhjälpsgrupper. Under projektet kommer det att ordnas samlingar där man behandlar sociala frågor, gräsrotsdemokrati, mänskliga rättigheter, flickors utbildning, hälsa, hygien med mera.

Kostnaderna för detta projekt beräknas till ca 150 kronor/studerande och månad.«

JVV-styrelsen önskar lycka till och hoppas på JVV-medlemmarnas stöd.

Senaste årsmötet

JVV:s årsmöte, som behandlade Verksamhetsberättelsen för 2020, ägde rum rent fysiskt den 11 september 2021 på Ljungskile folkhögskola. Det samlade ett 20-tal deltagare och avhölls i en positiv anda. Inte minst roligt att få träffas igen, om än väl behandlade med handsprit och på behörigt avstånd.

En rolig nyhet var att vi hade två deltagare från Indien, nämligen ledarna för Jagriti Vihara, Rajesh och Sushil. De var ihopkopplade med oss genom sina datorer i respektive hem i Ranchi. Vi hade ett gott och livfullt utbyte av varandra, kunde ställa frå-

gor och få svar direkt. Det gällde inte minst kampen mot pandemin och hur vi kan hjälpa till i detta. Styrelsemedlemmen Jennie Majberger skötte det digitala med bravur.

Årsmötet tog ett viktigt beslut: Medlemsavgiften för pensionärer och studerande är 50 kr men ska höjas till 100 kr. Orsaken är att portokostnaden har ökat så mycket på sistone. Det gör att hela medlemsavgiften går åt för att skicka ut de fyra JVV-Medlemsbrev som post. Det blir alltså inget bidrag till föreningen. Medlemsavgiften för föreningar höjs också, från 300 kr till 400 kr. I övrigt oförändrat.

Jennie Majberger såg till att kontakten med Indien fungerade. På skärmen syns Sushil till vänster och Rajesh till höger. Båda sitter vid sina datorer i Ranchi.

ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro 5649-3034

Glöm inte skriva ditt namn

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke

MEDELSBREV 3/2002
Jagriti Viharas Vänner

Gamla medlemsbrev

Alla medlemsbrev och nyhetsbrev från år 2001 fram till i dag finns på vår hemsida. Gå in på www.jvv.se och välj ARKIV uppe till höger. Roligt att se vad som hänt under ett par decennier.

www.jvv.se

JVV:s affisch kan beställas från peje.nordqvist@gmail.com eller skrivas ut från vår hemsida. Finns i formaten A3 och A4.